

Polly Stenham

DAT SMOEL

Vertaling Tom Kleijn

Voor Cob
die met de Goden meekijkt

*Mijn favoriete vriendje,
nude gemist,
deze is voor jou*

PERSONEN

Mia

Izzy

Alice

Martha

Henry

Hugo

SCÈNE EEN

Een slaapzaal op een internaat laat op een zondagavond. Alice zit op een stoel. Haar armen en benen zijn eraan vastgebonden. Een zwarte beany-achtige muts is over haar gezicht getrokken.

MIA

Krijgt ze lucht?

IZZY

Wacht ...

Izzy pakt een schaar en knipt een gat in de muts. Ze maakt het gat groter met haar vingers. De mond van Alice wordt nu zichtbaar.

Voor de zekerheid.

MIA

Steek je tong uit.

Alice gehoorzaamt.

Draai ermee.

Alice gehoorzaamt.

Rol hem op.

Alice gehoorzaamt.

Dat kan ik niet. Kijk.

Ze probeert zonder succes haar tong op te rollen.

IZZY

Mia ...

MIA

Bijna niemand kan dat, weet je. Hij lijkt net half. Ze zeggen dat dat een teken van intelligentie is. Of zoiets. Of misschien homoseksualiteit. Dat weet ik niet meer. Maar kijk. Hoe ik ook probeer ...

Probeert opnieuw.

IZZY

MIA!

MIA

Sorry. Bij de les blijven. Ik weet het.

IZZY

Alice. Schat. Vannacht is de nacht. Je zult ... uit de droom geholpen worden.

MIA

Leuk. 'Uit de droom helpen'. Mooi.

IZZY

Dat is een eufemisme.

MIA

Weet ik.

IZZY

Zoals ik zei. Alice. Schat. Snoes. Lieverd. Vannacht is de nacht.
Laten we het nog eens doornemen. Is het toegestaan te praten?

Alice schudt vaag haar hoofd.

Is het toegestaan te klagen?

Schudt hoofd.

Braaf. Is het geen braaf meisje, Mia?

MIA

Fantastisch.

IZZY

Goed. Ik wil dit het liefst zo ... clean, onpersoonlijk, professioneel, et cetera houden.
Maar voordat we met de simulatie beginnen, zou ik onze ... pupil ... nog een paar
verplichte vragen willen stellen. Die ze in dit bijzondere geval mag beantwoorden.

Het hoofd van Alice valt naar voren.

Blijf luisteren, Alice.

Haar hoofd komt weer met een ruk overeind.

Alice. In mijn korte tijd als jullie hoofd van de slaapzaal, is ons, mij en Mia, je
geachte medehuisgenote.

Mia maakt een komisch buiginkje.

Een kleine hanger om je hals opgevalen. Ga ik er terecht van uit dat dit een religieus
symbool is?

Alice knikt.

Een symbool van toegewijd christen zijn?

Alice knikt zwakjes.

Een kruis, om precies te zijn. Ja?

Alice doet niets.

Izzy grijpt de achterkant van Alice's hoofd en knikt haar hoofd voor haar.

Jaaaa. Onze vermoedens waren juist, geachte huisgenote, plaatsvervangend hoofd
van de slaapzaal en verdere heerlijkheden..

MIA

Plaatsvervangend. Ik ben gepromoveerd –

IZZY

We hebben gebrek aan personeel. Alice. Schat. Snoes. Lieverd.

Je bent deze eerste week geobserveerd en er is geconcludeerd dat je inderdaad de
hele tijd het voornoemde symbool draagt. Of moeten we zeggen ...

Korte stilte.

Religieus symbool.

Korte stilte.

Geef antwoord alsjeblieft.

Alice knikt heel zwak.

Dat is afdoende. Heb je de reactie opgemerkt, Mia?

MIA

Ja, meneer.

IZZY

Er zijn geen 'meneren' in deze ruimte. Mia – neem jij een enkel paar of zelfs maar een enkele teelbal waar in deze slaapzaal?

MIA

Nee.

IZZY

Correct. Dus gedaan met dat 'meneer'-gedoe. Je mag naar me verwijzen als geacht hoofd van de slaapzaal, hogepriesteres of, als je dat liever hebt, eenvoudigweg, God. Omdat. Moet ik je eraan helpen herinneren, Alice? Snoes. Schat. Ik ben jouw God.

Korte stilte.

Voor vannacht.

Korte stilte.

Dus kunnen we dat ding beter af doen.

Izzy wil de halsketting verwijderen. Terwijl ze dat doet, zakt Alice naar voren.

Luie kut. Hou haar overeind.

Mia doet haar best Alice bij haar schouders omhoog te trekken.

MIA

Zwaar.

IZZY

Vet.

Korte stilte.

Misvormde dooie mus.

Heb je slaap, baby? Hebben we je uitgeput? Hè. Is het bedtijd?

Mia verslapt haar greep op Alice. Ze zakt weer voorover.

Hou haar overeind.

MIA

Dat probeer ik.

IZZY

Alice? Hou op met dat spelletje. Je maakt het ingewikkeld. En dat wil je toch niet, de dingen ingewikkeld maken, of wel? Of wel, Mia? Zou ze zo dom zijn net te doen alsof ze slaapt? Er gebeuren domme dingen met domme meisjes, hoor, Alice.

Domme dingen ...

Alice?

Izzy schudt haar door elkaar. Geen reactie.

Je wilt toch niet dat we dit morgenavond weer helemaal overnieuw moeten doen?

Of wel?

Izzy geeft haar een duw. Geen reactie.

Jezus. Mia.

Ze onderzoekt Alice.

Wat is er met haar aan de hand?

Schudt Alice heftig door elkaar.

Ze is buiten westen.

MIA

Ik heb haar wat valium gegeven.

IZZY

Je hebt wat?

MIA

Ik. Heb. Haar. Wat. Valium. Gegeven.

IZZY

Ik hoorde wat je zei.

MIA

Nou. Hm. Sorry. Dan maar.

IZZY

Je hebt haar wat valium gegeven. Je hebt haar godverdomme een kalmerend middel gegeven ... jij ... jij ... dopehead.

Hoe heb je het haar gegeven? In haar thee gemikt? Het in haar reet gedouwd toen ze voor de televisie hing? Haar gezegd dat het vitamine was, een Smartie, een extasy-pil? Hoe heb je het haar gegeven, Mia?

MIA

Ikke –

IZZY

Maar hopen dat we weer bijkomt. Zo niet dan zijn we – ik corrigeer, ben jij – behoorlijk de klos. Feitelijk, ik corrigeer, zijn wij allebei behoorlijk de klos, omdat ik hoofd van de slaapzaal ben en jij ons kleine huiszusje verboden medicijnen hebt gegeven. Ze valt feitelijk onder mijn verantwoordelijkheid. Kut. Kut. Kut.

MIA

Zeg geen 'kut, kut, kut' tegen mij. Jouw verantwoordelijkheid zit op een stoel vastgebonden en ziet eruit als het slachtoffer van een derdegraadsverhoor. Daar zou ik me meer zorgen over maken als ik jou was.

IZZY

Jij weet heel goed dat dat iets anders is. Deze initiatie. Dat is traditie.

De leraren maakt het niet uit. De zesde klas maakt het niet uit. Het is godverdomme praktisch toegestaan. Trouwens. Het is leuk bedoeld.

Korte stilte.

Leuk voor ons. Kut.

MIA

Rustig nou.

IZZY

Waag het niet te zeggen dat ik rustig moet zijn. We zijn de lul. Kijk naar dat smoel. Hoeveel?

MIA

Wat hoeveel?

IZZY

Pillen? Hoeveel pillen?

MIA

In milligram, denk ik, veertig. Misschien vijftig. Het waren vijf tabletten van tien elk, dus –

IZZY

Het is jouw schuld. *Zeg* dat het jouw schuld is. Zelfs ik weet dat dat veel te veel is.

MIA

Nou, ze is dik.

IZZY

Ik haat je. Ik haat je echt. Kijk naar haar. Ze is godverdomme bewusteloos. We zijn de lul. Dat zeggen ze tegen mijn ouders. Kut kut kut.

Mia giechelt.

Lach je me uit?

MIA

Nee.

IZZY

Je lacht me uit, of niet soms? Je hebt het gore lef ...

MIA

Rustig nou. Het komt wel goed. Ik heb alleen, nou ja ... ik dacht dat het zou helpen.

IZZY

Mia, hoe kun je nou denken dat het vergiftigen van een meisje van dertien zou helpen? Hoe? Dat zou ik graag willen weten.

MIA

Het is geen vergif. Het is een milde tranquillizer ... tegen de paniek. Maakt het allemaal wat gemakkelijker. Jij kunt een kreng zijn, als je ... je weet wel, opgewonden raakt, en ik wilde dat die initiatie gesmeerd zou lopen. Ik dacht dat ze rustiger zou zijn. Ik dacht dat je dat wel goed vond. Dan kon je meer met haar doen.

IZZY

Jezus. Wat een gebaar. Wat verdomd aardig van je.

Korte stilte.

Kijk naar dat smoel.

Izzy probeert haar wakker te krijgen. Geen reactie.

Ze is godverdomme bewusteloos.

MIA

Ze is niet bewusteloos, ze is gewoon super relaxed.

IZZY (*bijna in tranen*)

Nou is het afgelopen. We zijn de lul. Ik word geen huisoudste, dat kost me mijn toelatingsexamen, mijn moeder ... O God.

Mia barst in lachen uit. Izzy draait zich met een ruk naar haar om.

MIA

Sorry. Het is alleen dat ... met die huisoudste.

IZZY

Pas op.

MIA

Je bent bang, hè?

IZZY

Nee, ben ik niet. Ik ben realistisch.

MIA

Godin van de nacht, staat te trillen in haar pyjama.

IZZY

Ik ben niet bang.

MIA

Je staat te trillen op je benen. Je kunt het niet aan, hè? Jij houdt alleen van keurig net gefolter.

IZZY

Flikker op.

MIA

In je grote natte dromen, schijtlijster.

IZZY

Jij klein –

MIA

Wat, klein wat?

IZZY

Kutwijf.

MIA

Ooo ... nu word ik bang.

IZZY

Houd je bek.

MIA

Ik val om van angst.

Korte stilte.

Je bent een zacht ei, in het echt. Of niet soms?

IZZY

Flikker op –

MIA

Als babybiljetjes zo zacht. Je doet maar alsof –

IZZY

HOUD JE BEK.

MIA

Je doet maar alsof. In het echt heb je een hart van marshmallow –

IZZY

Brutaal –

MIA

Helemaal week en zoet –

IZZY

Brutaal klein –

MIA

Wat? Brutaal klein wat?

Korte stilte.

IZZY (*snauwt*)

Kutwrijf.

Ze draait zich om naar Alice en rukt haar hoofd omhoog.

(*Snauwt.*) Brutaal klein kutwrijf.

Ze begint om Alice heen te lopen.

MIA

Ooo, eng.

IZZY

Zet haar rechtop.

MIA

Ooo, eng.

IZZY

ZET HAAR RECHTOP.

Korte stilte.

Dit is nog niet voorbij.

MIA

Ja, meneer.

Ze salueert spottend.

SCÈNE TWEE

Maandagmorgen. Flat in Londen.

Henry's slaapkamer. Netjes, opgeruimd, een jongenskamer. Zijn foto's en tekeningen hangen aan de muren; sommige zijn eraf gerukt en gescheurd als gevolg van een vechtpartij van de afgelopen nacht. De gescheurde afbeeldingen contrasteren sterk met de orde die in de kamer heerst.

Henry slaapt aan het voeteneinde van het bed, boven op het dekbed. Hij heeft een pyjama aan. Martha slaapt in bed. Ze heeft een nachthemd aan.

Martha wordt wakker. Ze kreunt. Ze gaat overeind zitten en valt dan weer terug. Ze ligt stil alsof ze probeert weer in slaap te komen. Dan komt ze weer moeizaam overeind in zittende positie en steekt een sigaret op. Ze probeert zich blijkbaar de vorige avond te herinneren.

Ze kijkt naar de slapende Henry. Ze buigt voorover en streelt zijn haar. Ze probeert het dekbed zo te schikken dat het hem bedekt.

Ze loopt om het bed heen en bekijkt Henry vanuit verschillend perspectief. Ze ziet dat hij zijn sokken nog aan heeft. Ze trekt ze uit.

Ze dekt hem nog meer toe met het dekbed.

Ze raakt zijn haar aan. Ze streelt zijn gezicht.

Ze verlaat de kamer. Geluiden van gekletter uit de keuken.

Henry beweegt. Hij kruipt dieper in bed.

Martha komt terug. Ze heeft haar gezicht gewassen en haar nachthemd dichtgeknoopt. Ze houdt twee mokken koffie vast en een boek.

Ze zet de koffie neer, legt het boek weg en gaat naast Henry zitten. Ze begint zijn rug te strelen met lange, langzame, zinnelijke bewegingen, over zijn pyjamajasje.

Henry beweegt en kruipt dicht tegen haar aan. Nestelt zich in haar warmte.

MARTHA

Jochie jochie ... Zo braaf.

Kijkt hem aan. Gaat in stilte door met hem te strelen.

Sorry.

Korte stilte.

Sorry. Sorry. Sorry.

Korte stilte.

Ik hou van je. Ik hou zo ontzettend veel van jou. Je bent zo knap. Als een Russische soldaat.

Vergeef je me? God, het spijt me. Sorry. Sorry. Sorry.

Ze begint zijn rug te krabben, zachtjes, met lange, zinnelijke bewegingen.

Henry rekt zich uit, lijkt nog steeds te slapen en maakt een tevreden geluid.

Mijn kleine soldaat. Zo braaf.

Vergeef me en ik zal braaf zijn. Ik beloof het. Nooit meer. Ik zal thee zetten voor je vrienden. Ik zal ontbijt voor je maken. We zouden op vakantie kunnen gaan. Jij en ik. Ik zal tekeningen voor je maken. Ik zal tekeningen van je vrienden voor je maken.

Terwijl ze ontbijten.

Henry ...?

Word wakker.

Hij beweegt. Korte stilte.

Kunnen we dit vergeten? Alsjeblieft.

Henry? Geef antwoord.

Ik zal het goed maken.

Hij knikt slaperig.

Was dat een ja ...?

Henry knikt weer en rekt zich uit om nog meer gekrabd te worden.

Hij wordt echt wakker. Eerst is hij slaperig en verward. Dan dringt het tot hem door.

HENRY

Kater.

MARTHA

Wat?

HENRY

Heb je een kater?

MARTHA

Ik voel me goed.

Korte stilte.

Ik heb je koffie gebracht. Ik dacht samen ergens te gaan ontbijten.

HENRY

Ik heb geen honger –

MARTHA

Gebakken eieren en spek en zo. Wat je maar wilt.

HENRY

Verrassing. [*Surprise*] Niets te eten in huis.

MARTHA

Ik kan wat gaan halen. Dan krijg je ontbijt op bed.

HENRY

Ik heb geen honger en ik durf te wedden dat jij je niet goed voelt.

MARTHA

Ik voel me goed.